

4265 16. Febr. 1897: 2. Beh. af Lovf. om Eneret for Staten til Telegrafanlæg m. m. 4266

Bluhme: Maa jeg som Formand i Udvalget gøre det høje Ting opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag indeholder saa mange Ting, der ere fremmede for Medlemmerne i Udvalget, at det naturligvis har været vanskeligt at naa til en Overbevisning om, hvorledes man bedst skulde forme Lovforslaget. Der foreligger jo endnu for saa Erfaringer baade i vort eget Land og i Udlandet med Hensyn til Telefonvæsenets Ordning, til at man deri har kunnet finde nogen Vejledning om, hvorledes man rettest burde affatte Lovforslaget. Smidlertid er jo Udvalget gaaet saa godt som enigt til de stillede Endringsforslag, og vi tør vel deri se et Barsef om, at Lovforslaget maaske ikke er saa uheldigt affattet, som det syntes, at den sidste ærede Taler mente. Jeg kan være enig med ham i hans Betragtning af det store Indgreb, som Reglerne i Kapitel 2 ville gøre i den private Ejendomsret, men det har ligeledes været mig umuligt at se, hvorledes man skulde kunne komme uden om denne Sag, naar man i det hele taget vil fremme, støtte og ordne Telefonanlægene her i Landet. Jeg kan imidlertid ikke gaa saa vidt, som det ærede Medlem, nemlig til at fraraade Lovforslagets endelige Vedtagelse paa Grund af Kapitel 2. Jeg tror, at de Begrænsninger, der gennem Udvalgets Forslag søges indbragte i Lovforslaget, ville nogenlunde betrygge den private Ejendomsret. Som det vil ses, ere vi jo temmelig enige i Udvalget om alle Forslagene, og der er kun et Par Tilfælde, hvor der er Afvigelser. Som Medforslagsstiller af et af de afvigende Endringsforslag skal jeg med et Par Ord motivere dette. Det er Underændringsforslaget under Nr. 3, stillet til Endringsforslaget Nr. 2. Lovforslaget siger, at Indenrigsministeren kan for et begrænset Aaremaal meddele Koncession paa Telegrafer og Telefoner. Flertallet i Udvalget har foreslaaet denne Ministerens Ret begrænset til et Tidrum af 20 Aar. Det Mindretal, hvortil jeg hører, foreslaar dette Tidrum begrænset til 15 Aar. Sagen har jo ikke saa stort at sige, men naar vi have ment at burde foreslaa 15 Aar, ligger det deri, at vi have et Ønske, som vil deles af de fleste Medlemmer af Udvalget, om, at Telefonvæsenet i Tidens Løb maatte gaa over til at blive Statsje-

dom. Fastsætter man nu en saa lang Aarrække som 20 Aar, bliver Udsigten til at man, hvis det samme Ønske gør sig gældende i Befolkningen, kan saa samlet det hele under Staten, kun ringe. Og hvem er det nu, disse 15 eller 20 Aar gælder? Det er enten de nu bestaaende Selskaber, for saa vidt de søge Koncession, eller det er ny Selskaber, som ville danne sig paa ansøgt Koncession. De bestaaende Selskaber have jo imidlertid til Dato givet saa rigeligt Udbytte og en saa stor Indtægt for vedkommende, at de fuldt vel kunne lade sig nøje med den yderligere Indtægt, som de ville kunne saa ved at fungere endnu i 15 Aar. Og med Hensyn til ny Selskaber er min Opfattelse den, at det slet ikke er ønskeligt, at der kommer ny Selskaber. De eksisterende Selskaber have saa at sige overtaget det meste af vort Landomraade, og der er kun saa Egne, hvor der endnu mangler Selskaber. Til Dels ville de bestaaende Selskaber naturligvis, hvis de kunne saa Koncession dertil, udstrække deres Virksomhed til de Egne, der mangle Selskaber, og der vil vel ogsaa danne sig ny. Men Danielsen af ny mindre Selskaber vil jeg for min Part finde uheldig under Forudsætning af, at der er Mulighed for og et Ønske i Landet om, at det hele overgaar til Staten. Naar man ikke udstrækker Koncessions-tiden længere end til 15 Aar, er det næppe rimeligt, at der vil danne sig ny større Selskaber ud over de nu paa andre Omraader eksisterende. Der findes hvert Aar paa Finanslovens § 27 bevilget en Sum af 10,000 Kr. til Telefonanlæg til større Landsbyer, Fiskerlejer osv. Hvis der efterhaanden føles Trang til og Ønske om, at Staten overtager Telefonvæsenet, have vi her Vejen, hvor vi kunne begynde straks for efterhaanden at ubvide Statens Virksomhedsomraade. Det kan ganske vist tænkes, at der dannes ny Selskaber med Koncession paa det samme Omraade, hvorpaa de nu eksisterende Selskaber bestaa, men med den store Magt, de nu bestaaende Selskaber have, er det næppe rimeligt, at der virkelig vil komme saadanne Andragender om Koncession. I hvert Fald, er der Anledning til at gribe ind paa de Omraader, hvor de allerede eksisterende Selskaber virke, tror jeg, det helst maa være Staten, som her griber konkur-